VINDICIARUM

ADVERSUS

JUSTINI FEBRONII ICTI

DE

ABUSU ET USURPATIONE

SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ

LIBRUM SINGULAREM

LIBER SINGULARIS.

AUCTORE

RR. DD. GREGORIO TRAUTWEIN,

PRÆPOSITO ET ABBATE EXEMPTI COLLEGII S. MICHAEL. ARCHANG. AD INSULAS WENGENSES CANON. REG. ULMÆ SUEVOR. ELECTO.

PARS PRIMA.

CUI ACCEDIT

NOMENCLATOR FEBRONIANUS &c.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA · SALAMANCA

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA · SALAMANCA

SUPERIORUM PERMISSU.

AUGUSTÆ VIND. & OENIPONTI,

SUMPTIBUS JOSEPHI WOLFF. MDCCLXV.

APPROBATIO CENSORIS.

Doctiſſimas has Vindicias ut omnibus proſint, omnibus prælo publico communicandas cenſeo. Auguſtæ 21. Aug. 1764.

Imprimatur.

Henricus Sigismundus de Fercher,
SS. Theologiæ Doctor, Eccleſiæ Cathedralis Auguſtanæ Canonicus Capitularis, Sereniſſimi Elect. Palatini, ac Rev. & Ser. Principis & Epiſc. Auguſtani, Landgravii Haſſiæ, Conſiliarius Eccleſiaſticus, & Vicarius in Spiritualibus Generalis, Decanus Capituli Monheimenſis, & Parochus Civitatis Wembdinganæ.

Franciſcus Joſephus de Handl,
SS. Theol. Lic. Rev. & Sereniſſ. Princ. & Epiſc. Auguſtan. Conſil. Eccleſ. Maj. Pœnit. & Libr. Cenſ. nec non Inſign. Eccleſ. Colleg. ad S. Maur. Canon. & Paroch.

Jo. Georg. Antonii de Vigilibus
Can. Rom. Ultramontani

NOMENCLATOR FEBRONIANUS
SEU
DISSERTATIO DE NOMINIBUS,
QUÆ JUSTINO FEBRONIO TRIBUI PER METONYMIAM POSSUNT.

Pro ſalutari adverſus Febronianum toxicum theriaca.

Quis ſit Juſtinus Febronius, plus quam annicula eſt & propemodum bimula multorum quæſtio, neque paucorum ſollicita etiam inquiſitio. Id mea non refert. Tros, Rutulusve fuat, Catholicus, Acatholicus, nullo diſcrimine habetor. Hominem apprehendo, qualem ſua prodit ſcriptio, & loquela manifeſtat. Per hanc autem quid eſt pavendi nominis, quo compellari a nobis non mereatur?

In Confuſione illa Babylonica memorant Labium populi, divinis conſiliis ſuperbe inſultantis, unum idemque commune in linguas diviſum fuiſſe ſeptuaginta duas, vindicante Deo ſacrilegum faſtum, meditantem opus, cujus apex nubes laceſſeret, ipſumque

VINDICIARUM LIBRI SINGULARIS
ADVERSUS
JUSTINUM FEBRONIUM ICTUM
DE
ABUSU ET USURPATIONE SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ.
PARS PRIMA.
DE
ABUSU SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ TAM IN GENERE, QUAM IN SPECIE.

Epitome totius Partis I.

ARTICULUS I. & ſingularis, argumentis Febronianis de abuſu & uſurpatione Pontificia communiter præludens, de *Abſtentione.* apud Febron. pag. 109.

ARTICULUS II. De abuſibus Eccleſiaſticis, præſertim ex Curia Romana prodeuntibus, quos Febronius ait Eccleſiam in ruinam traxiſſe. Pag. 411. ſeqq.

ARTICULUS III. Abuſuum iſtorum Summa. apud Febronium p. 394. ſeqq.

ARTICULUS IV. Abuſuum iſtorum ſpecialis recenſio. apud Febron. 378. ſeqq.

VINDICIARUM

ADVERSUS

JUSTINI FEBRONII JCTI

DE

ABUSU ET USURPATIONE

SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ

LIBRUM SINGULAREM

LIBER SINGULARIS.

AUCTORE

RR. DD. GREGORIO TRAUTWEIN,

PRÆPOSITO ET ABBATE EXEMPTI COLLEGII S. MICHAELIS ARCHANGELI AD INSULAS WENGENSES CAN. REG. ULMÆ SUEVOR. CONFIRMATO.

PARS SECUNDA.

CUI ACCEDIT

SYLLOGISMUS ANTIFEBRONIANUS PRAGMATICUS

SIVE

DISSERTATIO DE ISIDORIANA COLLECTIONE DECRETALIUM RR. PP. ANTE SIRICIUM PAPAM.

SUPERIORUM PERMISSU.

AUGUSTÆ VIND. & OENIPONTI,

SUMPTIBUS JOSEPHI WOLFF. MDCCLXV.

Ad Lectorem Catholicum

PRÆFATIO.

Quod Dei eſt beneficium, Vindiciarum mearum adverſus Febronii Librum ſingularem Partis I. is fructus huc usque fuit, quem, ſi etiam in poteſtate mea fuiſſet, citra metum optare non debuiſſem, procurare citra verecundiam non potuiſſem. Vix dum ante trimeſtre prelo emerſerat, cum paſſim per Germaniam noſtram, multamque Europam jam circumfertur ceu Febronio, Febronianisque ferale, ſinceris autem Sedis & Curiæ Apoſtolicæ cultoribus amicum ſidus. Permulti, apud quos Febronius haud ſane nullo hactenus numero fuit, viri conſpicui,

VINDICIARUM LIBRI SINGULARIS ADVERSUS JUSTINUM FEBRONIUM ICTUM DE ABUSU ET USURPATIONE SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ

PARS SECUNDA.

DE ABUSU SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ TAM IN GENERE, QUAM IN SPECIE.

Epitome totius Partis II.

ARTICULUS I. Adverſus modernos Abuſus Eccleſia ſemper in generalibus Conciliis reclamavit, & eorum Reformationem quæſivit; ſed per Romanam Curiam ab optimo Propoſito nunquam non impedita fuit. Febron. C. VI. §. 15. pag. 398. ſeqq. Sic e. g. reclamavit in Concilio Viennenſi An. 1311. & Piſano An. 1409. apud Febron. p. 400.

Syllogiſmus duplex demonſtrat præcipuam Baſileenſium machinationem fuiſſe, Papam ſubjugare Concilio etiam certum ac legitimum, eamque machinationem Reformationis zelo fuiſſe occultatam. 145. ad 150.

U.

Viennenſe Concilium quomodo contra Abuſus Romanos. 16. ſeqq. an Decretales & ſtatuta in eo ſint petentibus Patribus publice in Concilio promulgata. 25. ſeqq.

Uladislaus creatur a Martino V. Vicarius generalis in temporalibus Papæ ob egregios Græcos ac Orientales ad unionem Eccleſiæ Latinæ reducendi conatus. 109. c.

W.

S. Wilhelmum Archiepiſcopum Eboracenſem S. Bernardus per errorem & ſubreptionem vehementer perſequitur. 9. b. 11. 12.

Z.

Zabarella Cardinalis an nimius Zelator adverſus Romanam Curiam. 44. c. a Gentiano quodam acerbe reprehenſus. 44. c. - argumentum pro Curia Romana præbet. 45. b. c. ſpeciatim laudatus a Zelo diſciplinæ Eccleſiaſticæ. 55. ſeqq.

S. Zacharias PP. a S. Bonifacio falſo arguitur de conniventia corruptelarum. 6. c.

Zelatores, quanquam ſanctimonia celebrati facile decipiuntur. 7. a. Zelatores Abuſuum Diſciplinæ Romanæ &c. nimii. 12. &c. c. Zelatores nimios objicienti reſpondetur. 43. c. 44. Zelotæ Febroniani in Concilio Conſtantienſi aliquatenus defenduntur; cæterum ut infamatores Cleri præſertim Germanici reprehenduntur. 47.